ABONNEMENTS

Indochine — Un an..... 8$00 — Six mois... 5 00
Union postale — Un an.... 10$00 — Six mois.. 6 00

Annonces Légales
3$40 la ligne de 6 points sur justifications de 9 caractères quelle que soit la page

Annonces Commerciales
Ou traite à forfait

Đông-Pháp Thời-Báo

NAM THỨ TƯ SỐ 397
Ngày thứ tư
17 Février 1926

Le Courrier Indochinois
東法時報

Tổng-lý : NGUYEN-KIM-ĐINH
Chủ-bút : NAM-KIỀU

BÁO QUÁN
186, đường d'Espagne
SAIGON
Dây thép nói (Téléphone)
24

GIÁ BÁN
Indochine — Một năm... 8$00 — Nửa năm... 5 00
Union postale — Một năm... 10$00 — Nửa năm... 6 00

Mua báo phải trả tiền trước
Mandat và thơ để gởi
M. NGUYỄN-KIM-ĐÌNH

Muốn việc buôn bán hay là việc gì thương nghị trước

MỘT TUẦN XUẤT BẢN 3 LẦN, NGÀY THỨ HAI, THỨ TƯ, THỨ SÁU

DEPOT LEGAL
INDOCHINE
N° 4778

LỜI CẦU-CHÚC CỦA BỔN-BÁO ĐỐI VỚI QUỐC-DÂN

TRONG DỊP NĂM MỚI NÀY

Năm cũ đã qua, năm mới đã đến, người người đều chúc cho nhau mạnh khoẻ bình an, công danh phú quí, tờ báo là bạn của quốc-dân, nhơn dịp năm mới nầy cũng xin có mấy lời cầu-chúc cho quốc-dân; lời cầu-chúc nầy có lẽ không giống như câu: « thăng quan tiến-chức, lương cao lộc-hậu » của mấy « quan » mấy « thầy » chúc cho nhau; cũng không giống như câu: « buôn bán phát tài, làm ăn phát đạt » của mấy nhà doanh-nghiệp thường chúc cho nhau; vừa rồi đây tôi đọc tờ báo Tàu kia thấy có mấy lời của một nhà viết báo nọ nhơn năm mới cầu chúc cho Trung-hoa dân-quốc có những câu rằng: « ngô trung-quốc kỳ thiên niên chi nhứt lão-đại quốc, ư kim-niên nhi biến vi nhứt tân thiếu-niên quốc, hà hỉ như chi! » nghĩa là: « Trung-quốc ta là một nước già cỗi đã mấy ngàn năm, nhơn năm mới nầy mà đổi ra một nước trẻ-tuổi mới, thì còn gì vui vẻ bằng! » Câu chúc có ý vị lắm thay! Bổn-báo cũng xin mượn câu ấy mà chúc cho quốc-dân ta.

Quốc-dân ta lập quốc hơn bốn ngàn năm, kể cũng đã là một nước lão-đại, tổ-tiên ta khai thác nên bờ cõi nầy, gây dựng nên cơ-nghiệp nầy, tính đốt ngón tay kể đã bao lần năm cùng tháng tận, lấy lịch-sử hằng năm mà coi, biết bao nhiêu công cao nghiệp lớn của những đấng anh hùng anh thư đã vì nước đổ mồ hôi rơi nước mắt, dối truyền cho đến ngày nay, dầu cũng có nhiều khi vì thời-thế biến-thiên, vì sự cơ trắc trở mà bức tranh sơn-thủy vẻ màu tang-thương, song lại cũng vì thế mà đã từng sản-xuất những tay cứu nạn phò-nguy, làm rường-cột cho nước nhà, khiến cho một giải non xanh nước biếc ở bờ bể phía nam châu Á nầy vững vàng như Thái-san bàn thạch, mỗi khi qua năm cùng tháng tận bước sang năm mới, ta càng nhớ đến những sự nghiệp của tổ-tiên ta về trước bao nhiêu thì ta càng kỳ vọng cho cái tương-lai sự nghiệp của ta bấy nhiêu! Hiện nay máy tạo vần-xoay, khắp thế-giới đã hình như treo ra một bức tranh cảnh mới, thay một vận-hội mới, quốc-dân ta đương ở giữa cái trào-lưu mới mẻ nầy, lại gặp dịp năm mới, hình như nhắc-nhở cho ta lấy những câu: « ngày mới lại ngày mới », ta nên hết lòng ráng sức làm cho mới mãi ra để khỏi cô-phụ cái thiều-quang đầu năm năm mới nầy!

Tôi còn nhớ hôm gần Tết đến chơi nhà của một người bạn người bạn có đứa con nhỏ năm nỉ đòi với ba nó rằng: ba ơi, năm mới đã đến, ba may quần áo mới và sắm nón sắm giầy mới cho con. Ba nó trả lời rằng: ba sắm lông cho con những món đó mới ấy, song con được mặc quần áo mới, đội nón mới, đi giầy mới, lại nhận lấy một tuổi mới, thì con phải trước hết sửa sang lấy một cái óc mới, con nghe! Lời nói đó dầu là lời nói của cha dạy con ở trong nhà, song biết đâu không phải là lời nói có thể suy rộng ra được. Vậy bổn-báo cũng nhơn dịp năm mới nầy xin cầu chúc cho quốc-dân sửa-sang lấy cái tư-cách mới, tấn lên cái trình-độ mới, bao nhiêu những tấm lòng riêng ghen-ghét lẫn nhau, những thói xấu cạnh-tranh lẫn nhau, sẽ theo năm cũ mà đi thăng, rồi ra lòng dạ mới, tư-tưởng mới, cử-động mới, sự nghiệp mới sẽ nhơn năm mới mà bước lên thao-diễn tại một cái võ-đài mới, mở-mang cái thể diện mới, rèn-đúc cái phẩm cách mới, để đón lấy cái phong chào mới nầy, trên chiếu liệt cường đồng góp một người đại-biểu mới, nhà hội vạn-quốc xuất hiện một quốc hiệu mới, non sông cũ mà quang-cảnh thì mới; quốc túy cũ mà quốc hồn thì mới, tiếng « khánh chúc tân-niên » tung hô « tổ-quốc vạn-tuế » của hai mươi lăm triệu đồng-bào sẽ vang động một góc trời Nam, còn gì vui sướng bằng! Còn gì mãy mãn bằng! Tốt đẹp thay cái quang cảnh năm mới! Rực rỡ thay cái cảnh sắc năm mới! Bổn-báo nhân dịp năm mới nầy xin đốt hương mà cầu chúc cho quốc-dân.

D. P. T. B.

Tỉnh khứ lưu

Nhơn dịp ông Monin từ biệt xứ Nam-kỳ, các nhà trí thức trong xã hội kể tên dưới đây có đề xướng cuộc tiền hành ngài,

Qui ông: Nguyễn phan Long, Hội-đồng quản hạt.
Trương văn Bền »
Nguyễn tấn Dược »
Nguyễn tấn Văn, Hội-đồng thành phố.
Trần văn Đôn, Y-sĩ ông tấn-sĩ
Nguyễn tấn Sử, Đốc-phủ sứ.
Phan văn Trường, Luật khoa tấn sĩ.
Lê văn Lưu, Phó xã tây Cholon
Lê hữu Hiệp, Hội-đồng thành phố Cholon.
Trương văn Công »
Nguyễn hữu Đắc »
Nguyễn huỳnh Điểu, Hội-đồng Canh nông.
Trần quang Nghiêm, Hội trưởng hội công thương.
Nguyễn kim-Đính, Tổng-lý Đông Pháp Thời Báo.

Việc rượu nầy thiết lập tại Hôtel du Casino Saigon nhằm ngày 20 Février 1926 đúng năm giờ chiều, mỗi người chỉ tốn có 2$ thôi. Như ở Saigon thì lại tại nhà hàng Hôtel du Casino đóng 2$ lấy giấy chỗ, còn ở lục tỉnh thì cứ gởi mandat 2$ và tên họ cho qui ông: Nguyễn-kim-Đính và Trần quang Nghiêm, hai ông sẽ đi lấy giấy chỗ giùm cho mình.

VĂN NỮ-GIỚI

DANH DỰ
đối với loài người

Danh thơm tiếng tốt là của quí báu trên đời; ngọc ngà vẫn quí, nhưng đối với danh tiếng cũng là món hư không: người đời bà thành tích vẫn báu, mà sánh với danh dự cũng thành ra người không giá trị. Ông quan to có thể có thể bực bài ngà mà không có danh dự, kẻ bần nhơn tay lấm chơn bùng mộ cũng có thể có danh dự. Danh dự là vật vô hình, con mắt thường không trông thấy được, hai tiếng danh dự chỉ về phần tinh thần chớ không chỉ về phần hình thực. Tuy đã biết rằng danh dự không phải là món mua sắm dặng, song danh dự cũng không phải là vật hay trốn lánh loài người; nó là thứ đồ biểu lộ từ trong tinh thần ra tới ngoài hình-thể những công cao nghiệp cả của bực anh hùng, của trang liệt-nữ, của đứng nhơn từ, của người đức-hạnh. Hễ người nào sẵn có chí khí cao thượng, biết lo tròn nghĩa vụ, trai cho đáng mực trai, gái cho tròn phận gái, thi hành phận sự cho trúng theo lẽ thành thật của lương tâm; làm như vậy là vì ta là trai, là vì ta là gái, chớ không phải đặng cầu cho có danh dự, chừng đó tự nhiên danh dự bay tới cho mình không núi non nào lấp ngăn cho nổi, không ai có tài nào phá hoại danh dự mình cho đặng, lựa là phải xa-mã khinh cừu, vào đài, ra các, hoặc là lon-lót cầu cạnh với quan trên, mua chuộc đặng lòng vị cầm cân đặng vinh mặt với đua ngu mới gọi là người có danh hay sao? Danh đó là danh dại khờ, danh thô phụng.

Tại cái tánh hão-danh ở bề ngoài đó là danh dự giả đó mà quốc-dân chậm tấn hoá. Kẻ đi học thì chỉ nhắm cái địa-vị cao sang, lương nhiều chức lớn, hầu non thiếp đẹp: người làm quan, người làm ruộng, kẻ làm nghề, lái đi buôn, lừa dối trăm phương ngàn kế, xâu-xé lẫn nhau cũng chẳng qua cái mục đích vinh thân phì gia, tiền đầy tủ, lúa đầy bồ vậy thôi. Rồi phải làm ra có của nhiều đó mà giúp ích cho quê-hương, mở mang cho chủng tộc thì chẳng nói chi, chỉ bo bo để đó làm lỗ lạy lục cần khẩn người mà kiếm chút hơi sang, để cho cậu sắm xe có sắm tàu, quần áo nhồn nha, vào ra bảng hình, chớ không ai hết lòng với tên tuổi mình, không ai thành thật với lương tâm mình cả. Danh dự của họ như thế đó; người không thanh cao thì hay chuộng bề hành thức, ham đầu vui sướng xác thịt mà thôi, ấy là lẽ thường xưa nay vậy. Còn hễ có người nào ra lập hội hàm, đứng chủ trương cuộc chi, thì ta dè thấy họ đã có lòng dục lợi hoặc cầu danh rồi; thế cho nên công cuộc của họ tổ chức ra không mấy ngày mà đã rời rã như cụm mây bọt nước. Lòng ham danh-dự của họ như tật lão đi và tánh ham lời khen tặng của trẻ: vì như ta muốn cho trẻ học hành hay là làm việc chi thì ta khen nó học giỏi làm hay và cho nó bánh ăn thì nó ráng học ráng làm: học đó, làm đó đặng lãnh bánh ăn, lãnh lời khen tặng chớ không có học cho tính tường, làm cho thiện mỹ. Lẽ hành động của họ như đứa trẻ đó, biểu sao xã-hội ta không thua sút người cho đặng, mà thật quả vậy không sai. Em viết tới đây em rất đau đớn lòng và tái hổ cho phận làm người của họ lắm.

Trình độ dân ta chuộng hư-danh đường ấy, phẩm giá nói ta còn đê tiện thế nầy, thì cái hi vọng tương-lai ta mới ra làm sao? Cái địa-vị quang-minh ta ngày nào là ngày kết quả.

Ta làm người nên có nuôi tâm-chí cho cao thượng mà thay đạn với phong trần, bỏ những đều vặt vạnh xác thịt nó ràng buộc ta thuở nay mà theo đường quang minh chánh đại. Trai trung hiếu, gái tiết trinh, cứ giữ giá mình trắng trong như băng-tuyết, hễ biết có mình thì phải biết có người, làm làm sao cho thân mình trực tiếp với xã-hội, sống người mến thương, thác người nhớ nhớ vậy đó, là có danh, có tiếng, danh đó mới thơm, tiếng đó mới tốt, ấy mới gọi là danh dự, dầu đến thác danh dự hãy còn. Thánh ngữ Pháp có câu: « Les grands hommes ne meurent pas tout entier » (những người có công nghiệp vĩ đại dầu thác mà không trọn thác) là phải lắm vậy. Ta lại cần phải hiểu rằng không phải đợi làm quang mới có danh dự, và không phải tiếng khen của kẻ thường nhơn mà làm nên danh dự cho mình, vì nhiều khi thiên hạ lầm, mình chỉ cần người tri kỷ mình nhận rằng mình làm phải thì thôi. Mà ta có cần gì tiếng khen chê, lương tâm ta khen ta cũng đã rồi. Danh dự thiệt ở tại lương tâm vậy.

Cái tật ham danh dự giả cũng là một chứng bịnh nghiệt làm cho rã rời tay chơn quốc-dân ta, cũng là một con thú dữ gần trở nên tấn hóa của xã-hội ta như em đã thưa rồi trên kia, mấy ông bạn dân ông cũng biết vậy, song họ làm tuồng như không hay không biết, vẫn cứ lầm lũi tuông vào hang sâu vực thẳm mà quên mảnh hồi dầu, còn chí em mình tuy phận quần xoa nhược chất song cũng lạm dự vào một phần trách nhậm làm người của xã-hội, không lẽ ngồi lơ mà xem đều ngày biến, chị em mình ráng suy xét hai chữ danh dự cho kỹ càng rồi dạy bảo trẻ con cho phải lẽ: « Trẻ con hãy làm làm sao cho đáng phận làm người đội trời đạp đất? Làm làm sao cho khỏi hổ cùng cây cỏ nước non? Làm làm sao cho có danh dự với đời cho khỏi nhục một giống dân con Tiên cháu Rồng hơn bốn ngàn năm rọi đầu. »

Thôi! Đời nầy thôi đã là đời bỏ dị còn trông mong đời sau có ngày bỏ dứt tật bịnh ngặt-nghèo mà chen vai với chúng trên hoàn vũ.

Cùng tai mắt, cùng mày râu!
Nỗ đi lòn cúi mà cầu hư danh!

Mademoiselle D. O.

Chân-dung cụ Phan-bội-Châu

(do bổn-báo ký-viên gởi tới)

Tháng 7 năm 1925 cụ bị bắt ở Tàu

Ngày 23 tháng 11 năm 1925 cụ bị Hội-đồng đề-hình kết án khổ sai chung thân

Ngày 24 tháng chạp năm 1925 cụ được quan Toàn quyền Varenne đem công-lý mà tha cụ, quốc dân Việt-Nam đem đại nghĩa mà yêu-cầu được tha cho cụ

VĂN UYỂN

Họa bài thơ « MỪNG NĂM MỚI » của một người bạn

Xuân chủ mừng nay đã đến nhà,
Thiều quang sáng tỏ mặt đông a!
Câu thơ hứng cảnh trời xanh sẩu,
Chén rượu chào xuân bạn với ta.
Gió Á mưa Âu vừa đổi hội,
Mầm hồng chồi lạc đã đơm hoa.
Bước sang năm mới người thêm mới,
Mới cả non sông thế thế à!

Trần-huy-Liệu.

Họa bài thơ
MỪNG CỤ PHAN-BỘI-CHÂU
ở báo Thực-nghiệp

I.

Nghe nói ông đi khắp những nơi,
Ông về mừng dậy một phương trời.
Giữ gìn cho trọn lòng yêu nước,
Sau trước đừng mang tiếng ở đời.
Còn mất cạnh tranh xem đã trải,
Bộ râu khẳng khái vuốt thêm dài.
Tấm lòng hăm mộ ai ai cũng,...
Trối kệ người ta mãng với dại.

II

Mười mấy năm trời trải nắng mưa,
Cơ duyên ai ngờ có bây giờ.
Mừng thân cố quốc bàng khuâng những,
Thương bạn đồng-bào bối rối tơ.
Giọt máu tinh thành hòa với mực,
Lá gan trung nghĩa trải tờ thơ,
Bốn ngàn vận hội chừng chừng đã,
Dám gởi quốc hồn giáo tỉnh mơ.

Đ. C.

Bổ vận bài thơ ông Vũ-công-Nghi
MỪNG CỤ PHAN BỘI-CHÂU

Nhựt báo gần đây nói chuyện ông,
Thương, mừng, bàn soạn, quá muôn dòng!
Nửa đời vất vả thân mưa gió!
Một dạ đền bồi nợ núi sông!
Đề Phủ thơ hay khôn tả cảnh,
Vương Duy vẽ khéo khó nên lòng!
Quốc-dân Chánh-phủ ân tình nặng,
Xuất, xử, gay hơn Hàn Ngọc-Long?

Hoàng-Phùng.

Bàn Hội-đồng trị-sự
về cuộc tiếp-rước ông Bùi quang Chiêu

Tháng trước đây bổn-báo có đề xướng lên việc tiếp rước ông Bùi-quang-Chiêu, số báo vừa mới ra, thì các nhà trí-thức trong xã-hội đã đồng thinh hưởng ứng công, nhận là một việc nên làm, phải làm. Bổn-báo rất lấy làm mừng cho quốc-dân ta đã biết đem cái đặc ân mà ban thưởng cho người đây công khó nhọc vì nước vì dân tức là ông Bùi-quang-Chiêu kia vậy.

Hiện nay ngày về nước của ông Chiêu đã gần tới, bổn-báo muốn cho cuộc tiếp rước nầy được long trọng và có trật-tự nên đã tổ chức nên một bàn Hội-đồng trị-sự có những vị sau nầy. Sau khi bàn Hội-đồng trị sự bàn về các thể lệ tiếp rước xong rồi, bấy giờ xin bố cáo với quốc dân.

Qui ông: Nguyễn-phan-Long, Hội-đồng quản-hạt.
Nguyễn-tấn-Dược, Hội-đồng quản-hạt.
Trương-văn-Bền, Hội-đồng quản-hạt.
Nguyễn-tấn-Văn, Hội-đồng thành-phố.
Nguyễn-tấn-Sử, Đốc-phủ-sứ hồi-hưu.
Lê-quang-Liêm dit Bảy, Đốc-phủ sứ.
Trần-quang-Nghiêm, Thương-nghiệp chủ Saigon.
Nguyễn-huỳnh-Điểu, Hội đồng Canh-nông Travinh.
Nguyễn văn-Bá, Giáo-sư.
Lý-hữu-Dư, Thương-nghiệp chủ Nam-vian.
Lê-kim-Ty, Entrepreneur.
Võ-công-Tôn, Hội-đồng địa-hạt Cholon.
Huỳnh-công-Kính, Thương-nghiệp chủ Giadinh.
Nguyễn-kim-Đính, Tổng-lý Đông-Pháp Thời-Báo.
Trần-huy-Liệu, Nam-Kiều Chủ-bút Đông-Pháp Thời-Báo, Saigon.
Trương-văn-Công, Hội-đồng Thành phố Cholon.
Lê-hữu-Hiệp, Hội-đồng Thành phố Cholon.
Nguyễn-hữu-Đắc, Hội-đồng Thành phố Cholon.

Một lần yết-kiến cụ Phan-bội-Châu

Các bạn thiếu-niên học-sanh trường Quốc-học, có cận yết-kiến cụ Phan-bội-Châu. Hơn ba tuần nay cụ Phan không ở tại nơi nhà ông Nguyễn-bá-Trác nữa. Cụ mới thuê một cái nhà ở làng Phú-xuân cách thành-phố Huế không dầy một cây số (1.000 thước).

Các bọn học-sanh đến tại nhà cụ Phan-bội-Châu, ở làng Phú-xuân kể ngày thứ sáu 29 Janvier vừa rồi.

Cụ Phan vừa mới đi chơi Touraine nên trong mình dường còn mệt mỏi lắm. Thế mà cụ cũng lấy lòng rất tử-tế, mà tiếp đãi các thiếu niên học-sanh.

Cụ dạy rằng các anh em đây đã là vẻ bực học-sanh, niên-thiếu, lẽ là những người cụ yêu mến như thiếu-niên học sanh ngày nay tức là cái tương-lai vận-mạng của xã-hội nước Nam ta ngày sau vậy.

Hầu chuyện cùng cụ đâu được một lát, thì có cậu học-sanh dâng lên một bức thơ trình cho cụ Phan.

Bức thơ ấy thiết tưởng cũng không cần đăng lên trên tờ báo làm chi cho thêm dài chuyện, nhưng chỉ xin nhắc lại vài cái ý đại khái ở trong bức thơ: cụ là cái hồn, cũng quốc-dân, cụ là cái dầu của quốc-dân, mà nói theo lời một đứa trẻ ở thành-phố Touraine gọi cụ khi cụ bước chơn lên xe ô-tô mà về Huế, thì cụ là « cái ông tổ » của quốc dân nước Nam-Việt ta. Vậy thì cái doanh thể của dân tộc, đều là nằm trong tay của cụ. Vậy bầy con em có cái gì nên ỷ thác cùng cụ.

Hiện nay, nước ta về đường kinh-tế và giáo-dục có nhiều chỗ khuyết điểm. Một nước trở nên thạnh nên giàu, là nhờ vì có giáo-dục và kinh-tế, hội giáo và ngoại giáo, mà giáo-dục nhờ có kinh-tế mới thành mà kinh-tế nhờ có giáo-dục mới thành, hai cái ấy bình như có một sợi dây liên lạc ràng buộc lấy nhau, không sao rời được. Trong nước ta, có nhiều khuyết điểm về giáo dục, tức là cũng có khuyết điểm về kinh-tế, mà khuyết-điểm hai cái đường đi dẫn đến văn-minh cường thạnh ấy, thì nước tất phải nghèo vậy.

Vậy xin nhờ cụ mở lòng từ-bi lo lắng cho quốc dân yêu cầu với Chánh-phủ xin cho được đủ đường kinh-tế giáo-dục, họa là Nam-Việt ta ngày sau có thể mở mặt mở mày mà đứng ngang hàng cùng văn-minh trong thế giới vậy.

Đọc xong cái thơ, cậu thiếu niên đứng chờ lời cụ dạy. Cụ xây lại ngó cả các bạn thiếu-niên học-sanh đứng đó mà nói rằng:

« Các bạn thanh-niên đã có lòng đoái-hoài đến cụ, cụ lấy làm cảm ơn, và thật trong lòng cụ có một mối cảm giác rất lớn lao. Hai mươi hai năm về trước, trước khi cụ ra lời phản-đối với Pháp-Đình mà đi ra ngoại-quốc thời lúc ấy học trò đương còn hủ nho nhứt nhứt, ý-tưởng hẹp hòi, so với các học sanh thời bây giờ, thật khác nhau một cách lạ lùng, không sao nói được. Cho nên chi cụ dường khi nghe đọc mấy lời ấy, cụ lấy làm lạ mà cảm động vô cùng. Cái vấn đề mà

Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74)
tặng cho Kho Sách Xưa của Quán Ven Đường.

các bạn thanh-niên mới vừa tỏ bày cho cụ nghe đó, thật là khó khăn. Nhưng kẽ cái gì đã có cảm tưởng tức phải sanh ra lý luận, mà đã sanh ra lý luận, tức có ngày sanh ra thất thiệt. Vậy thì cụ xin hứa rằng về chuyện ấy, cụ xin hết sức, mở cả trí não tinh thần, sức lực còn sót lại trong mấy năm còn lại cho cụ về sau nầy, mà đem hết những cái ấy, yêu cầu với Chánh-phủ bảo hộ, xin cho được phi-nguyện như lời. Cái điều ấy thì cụ xin hứa như vậy, thế nhưng vậy, quyết làm sao cụ cũng xin cho kỳ được, một lần, hai lần, ba lần bao giờ xin cho thỏa tấm lòng ao-ước mới nghe.

Những đồ-phẩm ra làm cái gì, chớ nên nóng nảy, hễ càng nóng nảy chừng nào lắm, càng mau người chừng ấy. Cái ấy cũng chẳng khác gì một nắm hương, thắp cho đỏ lửa ngọn thì hương mau tàn còn để cho nó ngún lần lần thì nó lâu thơm lâu lắm.

Các bạn ngồi bàn chuyện cùng cụ một lúc sau thấy trong mình cụ có dáng mệt, bèn cáo từ ra về. Cụ đưa ra, lại hứa đi hứa lại đôi ba lần rằng thế nào cụ cũng hết sức yêu cầu với Pháp Đình cho được tình nguyện của các bạn thanh-niên.

X. S.

Một người trong bọn đến yết kiến cụ Phan

Nam-kỳ khuyến-học hội Saigon

Ông Hội-trưởng Nam-kỳ khuyến-học hội Saigon kính mời chư hội-viên đến ngày 21 Février 1926 đúng 3 giờ chiều đến nhóm đại hội thường niên tại hội sở ở đường Colonel Grimaud Saigon.

CHƯƠNG TRÌNH

Tổ bày cuộc hành động của ban trị-sự năm 1924-1925.

Cử ban trị-sự năm 1925-1926.

Tạp vụ.

Xin nhắc lại chư hội-viên rằng cách gởi thơ công cứ bàn trị-sự đặng nạp dụng, còn cách cho người thỉ hành bắt nạp dụng, và cách cử bàn trị sự thì cứ biên đủ 10 tên trong lá thăm chớ đừng để ai chức gì, vì việc đó trong 10 ông thầng sẽ thaun sẽ định liệu với nhau.

Dư-luận đối với ông Phan-bội-Châu

Từ ngày nay bổn-báo mở ra mục này, để đăng các bài dư-luận của quốc-dân ta đối với ông Phan-bội-Châu, cho biết ông Phan ngày nay đối với quốc-dân ta thế nào, quốc-dân ta đối với ông Phan thế nào, tưởng cũng là một điều nên chú ý vậy.

B. B

ÔNG PHAN-BỘI-CHÂU
đối với đồng-bào

Cái tên Phan-bội-Châu không cần nhắc lại, tưởng hiện thời ai ai cũng đều nghe danh ngài, thật là một trang quân tử một đứng anh hùng, nổi danh khắp ba kỳ kể từ làm một « tên tù » vì nước vì dân giữa toà đại hình Hànội.

Việc của ngài làm tuy không thành mà dầu chớ xét cho kỹ thì công của ngài không phải nhỏ, chí ngài không phải vừa, hai mươi năm trời bốn nam tiểu bắc ngày hiểm cùng không từ, gian-truân cũng không ngại vậy mới biết dõm dương cầm một tay bào kiệt gần cùng đến ngày chẳng mà cũng không quên đồng-bào là ruột gan.

Tuy bấy lâu ngài không thấy chớ có lẽ ngài cũng nghe, xứ bảo-hộ và thuộc-địa nầy đã xử nhiều vụ đại hình như liện trái bom ở Hanoi, vụ phá khám lớn Saigon, nào là đem ra chém bắn sống không thấy một ai dám ra xin thế mạng và kéo nhau dừng tờ kêu nài xin tội là gì, vì bọn đó không phải là người của quốc dân ta trông cậy hầu đi theo con đường chánh đáng, chớ như ngài hôm nay mà đặng lãnh cái phần thưởng đặc biệt của đồng-bào ban cho, như kẻ thì xin thả tội, người thì xin tha thì dù thấy rằng đồng-bào ta đang khao khát những người chơn-chánh ái-quốc, dầu còn một tấc hơi cũng rằng mà chủi mà lau lấy cái gương anh hùng cho sáng, cùng không xấu hổ với cái tấm sự của mình dầu cho gươm thép, dạn đồng cũng không làm cho mỏ cho khờn, không lay không động người quân-tử.

Vậy tôi đây xin vô lễ cả tiếng, kêu « Phan-bội-Châu » ngài chớ tưởng rằng ngài đăng tha tội rồi ngài gọi rằng ơn của ai ! ! Xét cho kỹ chả có ai mà gọi rằng ơn, không phải như Chánh-phủ bảo hộ, bắt quả là vì công-lý rồi lại gặp tay biệt dùng luật và biết xử đạo làm người là nhà Varenne. Cũng không cho rằng nhờ đồng-bào ta có xin mà có kết quả tốt, không đâu, phải xin thì là chớ phần muốn cho ngài rụng đầu thì nhiều. Chẳng qua là ngài vì nước nên ngày hôm nay nước phải thương ngài và nước phải bộ cho ngài còn sống mà đền lấy ân kín, và ơi nước mà không bỏ lòng ngài là vì một tấm lòng trung thực, cho chi mà ngài đem lòng đối đa xuân mỉ theo bầy chồn lũ cáo thì hôm nay cái danh của ngài đã mất thì chớ, mà lại hồn ngài bị đuổi ra khỏi Nam-Việt rồi ! Cũng như những kẻ mãn quốc kia, như cô thằng thiên thì bắt quả lộn theo bầy mũi dỏ vai không ruột mà hút máu người; còn có độn thổ thì bợi theo lũ đỉa mũi dẫn không xương thả kiếm ăn theo dòng nước.

Vậy đồng-bào ta nên xét và soi lấy gương của nhà chí-sĩ Phan bội-Châu, miễng mình xét mình làm chuyện phải thì cái phải đó xét và cưu cho chớ nghe mấy đưa kia ra thân ở mướn coi chừng trẻ con, muốn mượn cớ nhác trẻ con không cho chạy mau, không cho la lớn tiếng, rồi lại gạt nhát trẻ rằng ông bị kia cà ! (là đứa mang bị xin ăn nơi cửa) hay là con mèo con chuột (thú ở dậu trong nhà) xin đồng-bào ta xét lấy.

Ôi ! Tương kia thấy trước, ông Phan bội-Châu tuy việc của ngài làm đối với đồng bào ta thì chưa có chi rằng lớn lao, song cũng đặng nửa việc đời của người, vậy chúng ta cũng nên tặng cho ngài là một người đàn anh của đồng bào ta trong buổi nầy.

LÊ-KIM-TY

TỰ DO DIỄN ĐÀN

Nay tôi dưng lên dưới đây có lời bố cáo cho anh em bạn đồng nghiệp chauffeur, những người làm hết bổn-phận cùng chủ biết rằng ;

Ngày hôm 11-1-26 là ngày thứ hai hồi ba giờ chiều tôi đi với chủ ra tới Dalat, trông thấy cách Madame và M. Dusson ở số nhà 15 đường Taberd đối đãi với tôi tớ mà tôi đem lòng cảm mộn ông kêu chauffeur bằng tiếng Annam mà hỏi rằng : mầy ăn ở đâu? Người chauffeur trả lời rằng : tôi ăn ở nhà kín ; rồi ông lại hỏi : Vậy mầy ngủ ở đâu ? Người chauffeur bèn chỉ vào trong xe ; ông thấy vậy bèn chắc lưỡi mà nói bằng tiếng Annam rằng :

Trời ôi ! Mình hai ba cái mền mà còn lạnh hướng chi đường đất-hiểm nghèo nó đưa mình đến đây mà nằm nơi đó, mền không có thì chịu làm sao nổi : rồi ông nói với bà bằng tiếng Pháp, vừa dứt lời thì bà nói rằng :

— Mình có hai ba cái mền thì đưa cho nó một cái để dập tạm, rồi bà kêu người con gái của bà lên lấy một cái mền đưa cho chauffeur, trong khi đó những người chauffeur có mặt ở đó đều trông thấy cách đối đãi tử-tế của ông bà và biết thương người tôi tớ như vậy là có một, bởi vậy cho nên tôi cảm-phục cái tấm lòng của ông bà Dusson mà xin để ít hàng cho anh em đều biết.

Tối 12-1-26 là ngày thứ ba tôi tới Bungalow Tri-hòa thì trời đã tối, lại lâm râm mưa tôi bèn hỏi ông chủ Bungalow rằng : chỗ để xe đó còn chỗ cho chauffeur ngủ ở đâu ?

Ông chủ bèn trả lời rằng : « Nhà-nước chỉ làm chỗ để xe chớ không có làm chỗ cho chauffeur ngủ ».

Tối 13-1-26 tôi đến Tourane, vào nhà hàng Hôtel Morin Frères thấy cách đối đãi với chauffeur rất nên tử tế, nào nhà xe, đi khóa về mở cho khỏi mất đồ, nào giường cho chauffeur ngủ, nào đèn khí, lại có chỗ rửa xe và chỗ tắm cùng dây téléphone đủ cho chủ và chauffeur dùng cho tiện. Lại biết thương chauffeur chạy cả ngày mỏi mệt có sắm sẵn đồng hồ báo thức cho chauffeur, vì sợ ngài quên trở giờ.

Ngày 14-1-26 tôi về tới Huế, vào nhà hàng « Morin Frères Hué » cách thức đối đãi với chauffeur cũng như ở Tourane.

Ở Dalat thì thấy ông bà Dusson, về tới Tourane và Huế lại thấy ông chủ Hôtel đối đãi với chauffeur một cách tử tế như vậy chúng tôi lấy làm kính phục lắm.

Tới 16-1-26 là ngày tôi ở Huế về Saigon tôi đưa chủ đi đường đều được bằng an, chẳng may đến Bungalow Quảng-Ngãi, tôi lại bị ou panne, tôi muốn kiếm ông chủ Bungalow để mượn cái đèn thì mấy người bồi trả lời rằng : ông chủ ở ngoài phố chớ không có ở đây, mà đèn thì sẵn để cho người Tây dùng chớ không sẵn cho Annam dùng. Châu ôi ! Nghe thấy tiếng « Tây dùng » chớ Annam không dùng » mà tôi nhục xiết bao !

Ước ao rằng Chánh-phủ nghĩ lại cho phận chauffeur chúng tôi nhờ là nhà làm chỗ để xe và chỗ ngủ cho chauffeur ở những nơi Hôtel và Bungalow, những nơi bờ biển và những nơi thắng cảnh như Cap St-Jacques, Dalat, Kop, Siêm-Rạp (Ruines d'Angkor) Quảng-Ngãi v. v.

Đường đất xa xuôi cả ngày chạy thăm thẳm tới chiều tối mới đến nơi ; người đã mệt, chỗ ăn đường rừng bãi biển đã chả ra gì, lại o khi không có ; mà có cũng chẳng ra làm sao, chỗ ăn đã vậy.... lại chỗ ngủ thì không có, nằm vạ nằm vật phần thì muỗi cắn, phần thì sợ kẻ gian lấy trộm đồ ; ăn thì đã kém mà ngủ cũng không. Ban ngày thì chạy đường thiên-lý, lên thác xuống ghềnh, mắt trông tay khiển, bụng nghĩ tấm suy làm sao cho được bằng an, cho vừa lòng những thượng quan cùng những ông chủ, thì mới trọn đạo là người biết giữ tròn bổn phận.

Thế mà nơi ăn đã vậy, chỗ ngủ lại không lấy đâu mà còn cái tấm thân sức mạnh và xét ra cho phải thì người 10 phần chúng tôi không có một, cực chẳng đã nên phải thở thẻ đổi lời họa may thượng quan có thấu thì chúng tôi lấy làm cảm ơn vô cùng.

Đặng-ngọc-Phan dit Ba Bô
Chauffeur Standard Oil Saigon

Công văn lược lục

Vinh thăng

Đốc phủ sứ hàm

Ông Trần-đình-Bảo, cựu Hội-đồng quản hạt, Phủ hàm ở Vinhlong.

Ông Nguyễn-văn-Hải, cựu Hội-đồng quản hạt Phủ hàm ở Gocong.

Phủ hàm

Ông Trần-tấc-Sang, Huyện hạng nhì hồi hưu ở Travinh.

Ông Trần-minh-Hậu, Huyện hàm, Cai-tổng hạng nhứt ở Soctrang.

Ông Đỗ-phước-Tông, Thơ-ký tại Nhà thương thí Saigon, huyện hàm.

Huyện hàm

Ông Hà-văn-Bút, Cai-tổng hạng nhứt ở Cholon.

Ông Võ-văn-Chiêu, Cai-tổng hạng nhứt ở Gocông.

Ông Ngô-trung-Tính, Cai-tổng hạng nhứt ở Travinh.

Ông Mạc-thiện-Nguyện, Cai-tổng hạng nhứt ở Vinhlong.

Ông Lý-thanh-Tan, Cựu Cai-tổng ở Rạchgiá.

Ông Trần-văn-Châu, Phó tổng hạng nhứt hồi hưu ở Giadinh.

Ông Nguyễn-tường-Du, Thông-phán sở Canh-nông ở Saigon.

Ông Phan-tấn-Công, Thông-phán nghạch địa hạt ở Giadinh.

Ông Lương-văn-Thân, Hội-đồng Thương mãi ở Saigon.

Ông Đinh-thái-Sơn ditre Phát-Toàn.

Ông Nguyễn-ngọc-Chơn, Nghiệp-chủ ở Longxuyên.

Ông Nguyễn-công-Ngợi, Thông-phán sở Bách-phần Saigon.

Ông Nguyễn-dư-Hoài, Kinh lịch Tòa-án hồi hưu ở Bentre.

Ông Võ-văn-Tài, Thông-phán Điền-địa ở Saigon.

Ông Nguyễn-bảo-Mao, Thơ-ký ngạch địa hạt ở Bienhoa.

Ông Nguyễn-thanh-Bạch, Thông-phán ngạch địa hạt ở Thủdầumột.

Bổn-báo kính mừng quí ông có lòng trung thành với Chánh-phủ Đại-Pháp lập nhiều công to nên đặng thưởng trọng, một mai trăm tuổi già chẳng hổ với tổ tiên nơi chín suối.

Nghỉ dưỡng bịnh

Thầy Phạm-văn-Học, Giáo-tập thi sai hạng bảy dạy tại Rạchgiá đặng phép nghỉ ba tháng đặng dưỡng bịnh.

Trở vào ngạch cũ

Ông Nguyễn-văn-Dũi, Thông-phán tư bổ giúp việc tại Phủ Toàn-quyền, nay đặng trở về ngạch cũ và giao cho quan Tham-biện Chef du Bureau Personnel sử dụng thế cho ông Phủ Lê-văn-Chi, bổ đi chỗ khác.

ĐÔNG-PHÁP THỜI-SỰ

GIÁ BẠC

Kho nhà nước	15 fr 60
Đông-Pháp Ngân-hàng (Banque de l'Indochine)	15 80
Pháp-Hoa Ngân-hàng (Banque Franco-Chinoise)	15 80
Hongkong et Shanghai	15 80
Chartered Bank	15 80

GIÁ LÚA GẠO

Mỗi bao một trăm kilos chở đến nhà máy tính luôn và cái bao mới.

	lúa cũ	lúa mới
Lúa Vĩnh long	5 $ 55	5 $ 65
Lúa Gò-công	5 85	5 95
Lúa Bãi-xàu	5 70	5 80
Lúa Bắc-liêu	5 85	5 97
Lúa Cao-man (trắng)	5 55	5 65
Lúa Cao-man (đỏ)	5 40	5 50
Gạo bưu trang	5 60	5 70

Giá giấy Quốc trái Đông Pháp : 51$05

TÀU ĐI CÁC NƯỚC

TÀU TỚI

Chiếc PORTHOS ở Pháp qua tối 12 Février 1926 đến Saigon.

Chiếc André LEBON ở Pháp qua tối 25 Février 1926 đến Saigon

Chiếc L'ANGO ở MRASEILLE đã chạy qua đây hôm ngày 30 Janvier 1926.

Chiếc D'ARTAGNAN ở Tàu và Nhựt tối 19 Février 1926 đến Saigon.

Chiếc COMPIÈGE ở Tonkin vô tối 23 Février tới Saigon.

Chiếc L'AMIRAL FOURICHON ở Tonkin vô tối 9 Février đến Saigon.

TÀU ĐI

Chiếc PORTHOS tối bửa 13 Février 1926 sẽ chạy qua Tàu và Nhựt.

Chiếc CLAUDE CHAPPE tối ngày 12 Février 1926 sẽ chạy đi Tonkin.

Chiếc COMPIÈGE tối bửa 26 Février sẽ chạy đi Pháp quốc

Chiếc D'ARTAGNAN tối bửa 22 Février 1926 sẽ chạy qua Pháp-quốc.

Saigon

Thiên bất dung gian

Cách chừng một tháng nay có một bọn ăn cướp có súng sáu nổi lên giựt của người trên xe lửa Biên-hòa Saigon, người người đều khiếp vía với quân vô lương nầy. mỗi khi gặp chúng nó, một đứa dơ súng ra hăm dọa, còn một đứa thì lục lưng lấy tiền của rồi nhảy xuống lúc xe đương chạy. Bởi vậy nên bộ hành bị hại rất nhiều mà không ai làm chi đặng chúng nó.

Mới đây có thầy đội mật thám thiện nghệ Nguyễn-văn-Sao và thầy Phan văn Đứa hết lòng tâm kiếm nên đã nả trúc được một bọn, làm đầu tên là Đào văn Dưỡng xét lấy đặng một cây súng lục liên và ba cái bì với tên đồng lõa là Lê văn Bé, thì chúng nó đã thú thật tội của chúng nó làm.

Nên nay chúng nó đã bị giải tòa và ngồi khám mà chờ ngày quan trên lên án cho chúng nó:

Lapvo

Lời cảm tạ

Chư vị cử tri trong phần tổng An-phú (Longxuyên)

Kỳ tuyển-cử hai vị Nghị-viên địa hạt trong phần tổng An-phú ngày 24 Janvier 1926 vừa rồi, các ông đã có lòng hạ cố chẳng chê tôi là người tài sơ trí cạn, ít thấy bẹp nghe, mà tuyển cử cho tôi đặng tiếng thơm nhiều hơn trong chư vị ra ứng cử.

Thiệt tôi rất nên thâm cảm hậu tình của các ông. Vậy từ nay nếu các ông có sự chi cao-kiến cho ích quốc lợi dân thì xin các ông chỉ giáo cho tôi, tôi nguyện sẽ đem hết tấm lòng nhiệt thành của tôi mà hiến cho các ông, ngõ đặng đền đáp ơn tri-ngộ của các ông trong muôn một. Mấy lời thành thật, cảm tạ hậu ân.

Nay kính,
TRẦN KẾ-TỰ đốn thủ,
Lapvo, le 25 Janvier 1926.

Gocông

Tiệc mừng tân quan

Đêm 27 Décembre 1925, nhà hội làng Bình thạnh Đông chưng dọn rất trang hoàn huê lệ, nào là trướng phủ mảng treo bông hoa kết tuội. Trong thì đèn đốt sáng trưng, ngoài lại cờ bay chói rỡ. Ấy là tiệc mừng ông Cai-tổng Đào văn Đỉnh, thuộc tổng Hòa-lạc thượng (Gocông) Tiệc nầy của hương chức hội tề và thân bằng cố hữu của ngài lập ra vì tưởng ngài, ngoài là nghĩa thầy trò, trong ấy tình tri-kỷ, nên vì hai lẽ ấy mà phó trương ra rất long trọng.

Khi tiệc viên chưng mãn rồi, thì hương chức mời ngài dự xem hát bộ tại chợ Mỹ-lợi cách xa nhà công 2.000 thước. Ngoài nầy cũng chưng dọn rực rỡ trang nghiêm, nào là bông dây cờ lá. Lúc đi đường thật là vui vẻ, trước thì chưng lớp cộ đèn trống kèn in ỏi, sau ngài cùng hương chức vui chơn tới nơi thì cuộc. Đến nơi khi an vị rồi thì bát bộ gia quân, đào thải chúc thọ Kế đó đãi rượu champagne hương chức có đọc một bài chúc, nhắc nhở công đức và tánh chất ngài đối đãi với mọi người. Ngài cũng đáp lại một bài chúc nữa, tỏ lòng cám ơn hương chức.

Tiếng chúc mừng vừa dứt, thì tiếng nhạc ầng lên, tiếng pháo xen vào, người người đều tỏ sắc hân hoan, trò chuyện vui cười tròn đêm mới mãn.

Adjudication

Lieu date et heure de l'adjudication : Au bureau de l'Administrateur de Thudaumot le 27 février 1926, à 10 heures.

Objet

Construction d'un pont en béton armé de 22 50 de portée au kilomètre 21 + 813 de la Route provinciale N° 3.

(Subdivision de Thudaumot)

Importance approximative

Dix mille neuf cent treize piastres soixante-six cents (10,913 $ 66)

Cautionnement provisoire.

Cent piastres (100 $ 00)

Cautionnement définitif

Deux mille cinq cent francs (2500 fr 00)

Bureau où le cahier des charges peut être consulté : le Bureau du Gouvernement Saigon et bureau du Chef de Subdivision des Travaux publics.

Thudaumot, le 7 Janvier 1925
P. L'Administrateur
Signé : Lanmon

Hỡi Nông-nghiệp chủ Thương-nghiệp chủ

Cối đạp cối giã tay còn có ích gì !

Chỉ tốn có 17 $ mà có một cái máy giã gạo tinh vô tiếng gồi (gởi cách contre remboursement).

Hiện nay có 6 thứ máy tân chế rất giản tiện giá từ 17, 27, 45, 150, 165 và 300 $ quay tay hoặc chạy bằng mô-tơ,

Với máy nầy thì trong 100 lường lúa xay giã ra đặng 75 lường gạo trắng, ít có tấm lắm !

Đá cẩm thạch

Nhơn vì muốn khoán trương kiểu đá cẩm thạch tân chế, hoặc để bàn, để mộ, để vàng ngựa, nên ông J. Brunel sẵn lòng gởi cho những người nào muốn biết, một cái đồng hồ rẻo có chưng bằng thứ đá nói trên đây, hoặc đen, đỏ, xanh, khuôn viên 0.16×0.09 giá 5 $ (gởi cách contre remboursement).

Hỡi các canh nông nghiệp chủ

HÃY THỪA LẤY DỊP

Le vrai signal-voleur — la terreur des rodeurs ! là một cái máy báo tin có kẻ trộm, khuôn viên 0,35x0.04 gắn vào cửa cái, cửa con, gần nơi chuồng-gà, chuồng bò, chuồng trâu, tàu ngựa.

Hễ động-tới cánh cửa dầu nhẹ tuồi nào cũng nổ một tiếng lớn như tiếng súng.

CAM KẾT NĂM-NĂM

Do nơi ông J. Brunel số nhà 45 đường Mayer Saigon.

Giá 2 $ 50 một cái có hộp đựng gởi cách contre remboursement.

Nước mắm hiệu « chữ thập đỏ »

Nước mắm hiệu « CHỮ THẬP ĐỎ » của người Annam làm ra toàn bằng cá và muối, có đủ hiệu tại Phanthiết, Phanri, Lagau, Phúhải, Mũinẻ, Rạng và Dưỡng, đã [illegible] đặt bước Nhà-nước định. Người m[illegible] bán lại không khi nào bị phạt vì n[illegible]-mắm không đúng luật và thuế, hư [illegible] khi trước, người mua vì xài dầu m[illegible] a để lâu không hề trở mùi và đen thuế. Nước mắm hiệu « CHỮ-THẬP-ĐỎ » thơm, ngon đủ chất bổ dưỡng hiệp cách vệ sanh, xin đồng-bào nhớ mua Nước-mắm hiệu « CHỮ-THẬP-ĐỎ ».

B N-TẠI
Vinh-Thành, quai de Commerce
n° 1 CHOLON
và tại LIÊN-THÀNH
Quai de la Marne Saigon

Giày dép Bắc-kỳ

Đồng hồ treo và đồ kiểu.
Đèo diễn dễ xách, dễ bỏ túi và piles.
Các thứ khuôn để bánh.
Nappes, tapis, serviettes và các đồ tạp hóa, v. v.

Giày dép có tiệm làm tại Hanội, còn đồ ấy mua ngay tại lò bên Pháp nên giá nhẹ

Bán sỉ — Bán lẻ

tại tiệm : **Trần-quang-Xuân**

158 rue d'Espagne
Chợ mới Saigon

Mới lại **200** cái đồng hồ treo giá rẻ.

MỚI KHAI TIỆM
Annam bán rỏng hàng

Bombay thượng hạng

Tiệm M. François Sự,

bán hột xoàn 76 Rue Vannier lối giữa dãy phố Chà và bán vải chợ cũ Saigon. Nay chỉnh đốn lại rất huê lệ, bán hàng Bombay rỏng *Thứ nhứt hạng* hàng lạ mắt, quyết tranh giải nhứt ở chợ-cũ.

Còn nói gì hột xoàn lối đầu tháng Novembre nầy thì tàu lại sẽ có đủ thứ hột cặt kỹ tốt.

Bổn hiệu đã dẹp hết đồ xấu ; quyết bán đồ *thượng hạng*, chuyên môn *hột xoàn* và *hàng bombay*, nên xin mời qui ông qui bà nghĩ tình đến viếng một phen tôi sẽ hết lòng hoan nghênh.

FRANÇOIS SỰ
Chủ tiệm hột xoàn và hàng Bombay
76, Rue Vannier
CHỢ-CŨ SAIGON

Pensionnat Điền-quân
Rue Mottet Soctrang

Trường của chúng tôi tuy mới lập mà học-sanh càng ngày càng đông là vì chúng tôi chọn ròng những cựu Giáo-viên đủ tài đức mà dạy học-sanh (học trong và học ngoài) từ lớp ấu học sơ giai (Classe enfantine) cho đến lớp thi cấp bằng sơ-học (Classe du certificat d'études).

Chúng tôi đâu dám khoe khoan song chúng tôi chắc rằng khi Quí Ông Quí Bà đem trẻ đến học thì quí Ông quí Bà đặng đẹp dạ chẳng sai. Là bởi chúng tôi chẳng nệ tốn hao sắp đặt công cuộc đâu đó trang hoàng và hăng lo làm sao cho chẳng phụ lòng trông cậy của Quí Ông quí Bà.

Còn tiền cơm tiền học thì Bổn-trường tính rất [illegible]

Ước ao sao đồng bang, trước là trong bổn-tỉnh sau là trong các tỉnh lân cận có lòng tưởng đến chúng tôi đem trẻ em đến Bổn-trường thì chúng tôi hết lòng hoan nghênh.

Bãi trường tết : ngày 7-2-26
Nhập trường : ngày 22-2-26

Kính cáo,
TRẦN-VĂN-BIỆN
Directeur de Pensionnat à Soctrang

PENSIONNAT
Huynh-công-Phat
19 à 35 Boulevard Kitchener
(Cầu-ông-lãnh) Saigon

TỰU TRƯỜNG : *1er mars 1926*, nhằm ngày 17 tháng giêng, năm Ất-Sửu.

Dạy thi Bằng-cấp sơ-học và Bằng-cấp Tốt-nghiệp. Năm nay có lớp 1re Année rồi.

Xin hỏi cuốn Điều-lệ của trường.

Đã xuất bản

Bài diễn-thuyết và đoạn lược sử của cụ *Phan-châu-Trinh* đã có để bán tại báo-quán.

Sách dày 40 trương lại có một bức chơn dung rất đẹp có thể cắt ra để làm một vật kỷ-niệm. Giá bán 0 $ 20 ; ở xa mua xin phải gởi thêm 0 $ 12 tiền gởi.

Hãy mua mà xem cho rõ lịch sử của một nhà đại chí-sĩ.

Thay cũ đổi mới

Kính cùng lục-châu quân-tử, vào với đồng bào đặng rõ. Mấy lâu cũng nhờ đồng-bào ra ơn chiếu cố, tưởng nghĩa thâm giao, nên mấy nhà khách-sạn của chúng tôi đến ngày nay đặng bền vững, còn thấy lên tuổi trong thương trường, thiệt chúng tôi hết lòng hậu đãi qui khách.

Vì tình quyến thuộc càng lâu càng nặng, nên chi phần đông trong qui khách đều muốn đến khách-sạn của chúng tôi. Bởi cớ ấy cho nên số phòng càng ngày xem thành ra ít, khó nỗi bề đáp qui khách cho vừa lòng.

Vậy mấy khách-sạn của chúng tôi hiệu là:

1° Nam-thành Khách-sạn, ở đường colonel-Grimaud, số 21 và 23;

2° Nam-Trung-Khách-sạn, ở đường Alsace Lorraine số 103 và 105;

3° Nam-Hưng-thành Khách-Lầu, ở đường Amiral Rose, số 18, 20, đều mở thêm rộng rãi sạch sẽ, ngõ hầu khỏi phụ tấm lòng huệ cố của qui khách trong lục-châu.

Mấy tiệm đều ở gần xe lửa Saigon-Mytho Khách-lục, chúng tôi hằng hết lòng tiếp rước, cho vừa ý đồng bào.

Nay kính
Quảng-ký. M Hiệp

Muốn mua hàng hóa cho rẻ hãy tìm đến chỗ gốc

278 rue des Marins

Kính trình qu vị Lục-châu: Ngôi hàng chúng tôi mở ra được một năm nay chuyên rông nghề mua hàng hóa bên Pháp quốc về các xứ lại cho các tiệm buôn. Chúng tôi làm Đại lý hãng Lafayette và nhiều hãng khác bên Pháp quốc. Những hàng hóa của chúng tôi ở đây toàn là nơi các lò xưởng bên nước Pháp chớ chẳng phải mua của mấy tiệm nhỏ, vậy nên tự nhiên giá phải rẻ hơn các nơi.

Chúng tôi lại đứng trung ương người mua và người bán, món nào nơi đây không có thì chúng tôi mua giúp giá cũng nhẹ lại tánh chất ít buồn hằng mà thôi.

Vậy qui vị muốn ở mua chi về bán lại xin đến chúng tôi, hoặc viết thơ hỏi giá cả hay là gởi hiệu bảng đến thì chúng tôi sẵn lòng hồi đáp.

Chúng tôi làm Đại-Lý tiệm Khánh-Ký; chụp hình rất tinh xảo và có bán các môn về nghề chụp hình.

Nay kính
AU REVEIL
273 Rue des Marins Cholon

Phạm-quang-Nghiêm

Commerçant, Ômôn

Buôn bán hơn 20 năm rồi, thiệt thà và rẻ hơn các nơi.

Làm Đại-lý hãng dầu lửa Asiatique.

Làm Đại-lý hãng rượu Binh-tây.

Làm Đại-lý nhà thuốc tây Pharmacie Centrale.

Làm Đại-lý nhà bán hột xoàn J. Giustoli.

Có trữ dầu nhớt Shell, dầu lửa hiệu con sò, dầu nhớt hiệu M. C. C.: đèn *TITO-LANDI*; đèn thắp dầu xăng có chụp đẹp như đèn điện; hàng *Tàu*, hàng *Đức*; các thứ rượu Tây và đồ nữ trang đủ kiểu theo kiểm thời.

NAY KÍNH

Kính mời

chư qui khách Saigon cùng lục-châu

Tôi là Quan-minh-Cơ ở tại Nhà-ngủ Nam-kỳ số 154 đường d'Espagne Saigon sau chợ Saigon mới chuyên nghề xem tài tướng có danh, nắng trí người họa phước khứ lai, cũng coi số vợ chồng có ăn ở đời với nhau hay không? việc hoạn nạn qua rồi và sắp đến, tiên đoán hào của hào con, việc cầu danh cầu lợi: chúng tôi cũng đều xem đặng.

Kính xin qui khách nhân dịp đi chơi ghé lại xem cho biết việc của mình. Chúng tôi thay ơn nói vậy không có tư vị.

Nay kính thỉnh
QUAN-MINH-CƠ
số 154 đường d'Espagne Saigon

CUỐN « VIỆC ÔNG PHAN-BỘI-CHÂU » ĐÃ XUẤT BẢN

Có:
Chơn dung ông Phan.
Vụ xử ông Phan.
Cử động quốc-dân đối với ông Phan,
Dư-luận các báo đối với ông Phan,
Quan Toàn-quyền Varenne đối với ông Phan.
Sách dày 48 trang, giá 0$20, Do nơi M. Nam-Kiều

CÔNG HUỲNH

Vêtements en tous genres sur mesures
Coupe et Façon Grand Tailleur
256 Rue d'Espagne Saigon

Tiệm may đồ y phục Langsa theo lối kim thời của người Annam lập tại đường Espagne số nhà 256 gần bên chùa chà (Ba đeo) có rước nhiều tay thợ rất khéo và có nhiều thứ hàng và nỉ bên Pháp mới gởi sang, mà giá lại rẻ hơn các nơi.

Vậy xin mời qui khách đến trước xem chơi, sau giúp cho đồng bang đặng vững bền nơi trường thương-mãi thì ơn của qui khách mà tôi phải mang càng ngày thêm rộng. Xin đồng bang chiếu cố.

Lê-công-Huỳnh

Vinh-đức-Hưng

Tailleur Tonkinois
262 rue d'Espagne Saigon
Civil, militaire et Annamite
may đồ tây và Annam

Tiệm tôi có bán [illegible] thứ hàng lắc [illegible] Tân qui ông qui bà có cần dùng thứ chi cũng có đủ, đặc may hay là lãnh đồ may ấn tiết công.

Xin qui ông qui bà c' lưu cố, quá bước to bỏa hiệu, giúp cho người đồng-bang, tôi chúng tôi lấy làm cảm đội ơn.

Nay kính

VIÊN-AN

Cycles & Accessoires

N° 8 Quai de Phước-Kiến Cholon

Bổn-hiệu có trữ bán xe máy hiệu "BRILLANT" và nhiều hiệu khác rất có danh tiếng, có bán đủ các đồ phụ tùng. Giá định rẻ hơn các nơi. Bán tiền mặt hay là gởi đồ cách lãnh hóa giao ngân (contre remboursement)

Chủ nhơn kính cáo

NHÀ HỌA CHƠN-DUNG ĐẶNG-VĂN-KÝ

17, Rue Martin des Pallières 17
(à côté de la gare de Dakao)
SAIGON
Vẻ kỹ giá vừa — đã đặng nhiều bài khen tặng

Hàng bán đồ dùng về công nghệ
E. DUPRIX
86 60, đường Pellerin. — Saigon

Mũi sắt, các thứ máy, máy làm nước đá, Moto, máy thắp đèn điện, máy bơm nước bằng điện khí. Bơm nước lớn nhỏ đủ thứ để bơm nước vô ruộng, chạy bằng dầu xăng, dầu lửa, bằng Mazout, hay chạy bằng hơi nước.

Bán sẵn cho các vường trồng trà

Ngôi sao

Xe hơi hiệu ngôi sao trắng đưa hành khách Saigon-Cholon-Namvian, mỗi ngày [illegible], giá tiền bộ hành ăn rất rẻ. Nhà ở tại đường d'Espagne số 266 có lãnh may y phục annam, bán hàng đủ thứ, có trữ dầu essence, dầu nhớt và vỏ ruột xe hơi. Với bán thứ dầu khuynh diệp xiêm, dùng những bịnh nhức mỏi xưng tay xưng chơn rất hiệu nghiệm.

Xin qui ông qui bà chiếu cố, tôi rất thân cảm thạnh tình.

Nay kính

Bánh Quốc-Nữ

Bánh Quốc-Nữ là bánh của gái nhà Nam làm, rất ngon và thơm, dùng không phá bụng, có vô hộp từ tế theo cách Âu-Mỹ.

Có trữ bán tại:

Bến tre: tiệm M. Lâm-văn-Tử, đường Interprète.

Bạcliêu: nhà hàng Tất Xương của M. Trần-quang-Thế.

Sốctrăng: tiệm M. Hồ-ngọc-Qui.

Sadec: tiệm Tân-Phong, quai Tân-phú-Đông.

Longxuyên: tiệm Tân-Hiệp, phố của M. Ngô-văn-Dự.

Tràvinh: tiệm Epicerie Hồng-Tu.

Longmỹ: tiệm M. Nguyễn-văn-Ngôi.

Bảixàu: tiệm Epicerie Thái-v-Xuân.

Cầnthơ: tại Trung Châu Lữ Quán và tại tiệm ông Võ-hiến-Đề.

Chợlớn: tiệm M. Lê-v-Ngũ, 310, rue des Marins và tiệm Minh phát Thành, rue Tổng-đốc Phương.

Saigon: tại Au Tiseur, 82, Boulevard Bonnard, và mấy nhà ngủ lớn.

Kính xin qui ông qui bà mua về dùng thử, giúp giùm công nghệ gái nhà Nam được mau thạnh phát.

Mlle NGUYỄN-THỊ-THÂN
13, Rue Lareynière. — Saigon

Tại Phnom-penh: Nhà M. Còn Cader du Grand Garage Kmer có trữ bán.

NHÀ NGỦ HIỆU

NAM-CHÂU KHÁCH-LẦU

Số 35 tới 41, đường Amiral Courbet
= SAIGON =

Là nơi rất xứng đáng cho Qui khách ở Saigon, Cholon, Giađịnh và trong Lục-châu dân nghỉ ngơi. Phòng trang rộng rãi, mát mẻ và sạch sẽ lắm.

Nước dư xài, tắm và giặt không khi nào thiếu.

Bồi sốt sắn, đỡ sai khiến lại không gian tham.

Chủ và người quản-lý sẵn lòng giúp ứng việc mà qui khách cần đến.

Có sẵn xe hơi để cho qui khách mướn khi nào muốn đi du lịch.

Giá cả tính rẻ hơn các nơi.

Thi-Thờ

TIỆM THỢ BẠC
NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, ancienne Maison de
NGUYỄN-VĂN-GIÁO
N° 18, rue Schroeder, Saigon.

Kính cáo chư qui ông qui bà rõ: Nguyên tiệm này trước của Nguyễn-văn-Giáo, đã qua phần rồi, May tôi là Nguyễn-văn-Thơm là em, kế nghiệp anh làm đồ nữ-trang theo kiểu kiểm thời, những là: trâm, chuyền kiểu, chuỗi, bông tai, nhẫn áo, vàng đôi, kiểu cẳng, neo bông, neo đặt, đồng chiếc v... v... Đủ thứ theo kiểm thời cũng như ngày trước vậy.

Xin qui ông qui bà, muốn dùng món chi xin đời gót đến tiệm tôi, hay là viết thơ mà gởi cho bổn hiệu, tôi xin theo ý qui ông qui bà muốn cần dùng món chi thì tôi cũng hết lòng cẩn thận mà gởi đến cho qui ông qui bà dùng.

Kính cáo NGUYỄN-VĂN-THƠM
Bijoutier, 13, Rue Schroeder, Saigon.

ANCIENNE MAISON PHÙ-TOÀN
ĐỒNG GIÀY TÂY VÀ ANNAM
LÊ-VĂN-BEN
CHỤP HÌNH VÀ RỌI HÌNH RA LỚN
— SAIGON —
17-19 Rue Amiral Courbet (Halles Centrales)

Hàng lụa kiểu mới

Những hàng tơ lụa thì ở Saigon có một mình nhà hàng Nguyễn-đức-Nhuận ở số 42 đường Catinat bán nhiều thứ hàng lạ kiểu mới hơn hết. Hễ qui cô tuổi ấy ai mặc thứ hàng nào mới lạ coi xinh đẹp thì không nỗi cũng biết hàng đó của nhà Nguyễn-đức-Nhuận. Nhà hàng Nguyễn đức Nhuận bán rông hàng thiệt tốt mà giá tại [illegible] hơn các nơi mua bán thì giữ một lòng thảo [illegible] lại muốn thuận-tiện của qui khách nên có bán lãnh xuyến nhuộm [illegible] tốt nhứt hạng, và có trữ đủ thứ hàng của [illegible] Lê phát-Vĩnh, như là lụa Langsa tây, [illegible] tơ, tố. Mới đây có lại mấy trăm áo nhung tơ thiệt tốt nhứt hạng và hàng lạ đủ thứ

Đá mau mà lại khéo

Kính cùng qui ông qui thầy đặng rõ tại đường Amiral Courbet, số 43, Saigon, ngang hông Chợ-mới, cận Nam-châu Khách-lầu, có tiệm may Đoàn-thành-Tạo, may y-phục Tây Nam đủ kiểu theo kiểm thời.

May đá mau mà lại khéo, chẳng dám sai lời, xin mời qui ông qui thầy dời gót tới may thử một lần, rất cảm ơn. Tiệm tôi có nhiều thứ hàng mới lạ.

Nay kính
Chủ-nhơn: ĐOÀN-THÀNH-TẠO

Hồng Chanh

82, Rue Vannier — Saigon
Epicerie Française
Kính

Tôi cùng lục châu, nhơn dịp gần Tết, tiệm tôi có đem đủ thứ vật thực mà bán, và lại giá rẻ hơn hết.

Kỳ tàu rồi có lại, những là:

Calendrier 1926 thiệt là tốt, bonbons đủ các thứ. Champagnes thiệt ngon, đủ thứ Cognac, cigares, dầu thơm chocolat, Jambons, café bột 2$20 kí-lô, café rang rồi 2$00 và café sống, nhiều thứ, thỷ theo thứ, và bánh hộp. Nói tắt, là đồ gì cần dùng trong cuộc Tết tây và Tết Annam thì tiệm tôi có bán đủ hết.

Còn như qui ông qui bà an em có mua nhiều, tôi tôi sẽ tính giá rẻ hơn nữa: kính mời qui bà, anh em đến tiệm tôi có biết, tôi sẽ tiếp đãi tử tế ơn các chỗ.

Kính thỉnh
Hồng-Thanh

TRAN-LONG

TIỆM ĐÓNG GHẾ MÁY
BOTNER
Réparation des Raquettes
Rue Turc, N° 14,
SAIGON

Tiệm tôi lập ra đã hơn 17 năm rồi, rông có một nghề làm ghế máy theo kiểu Hồng-kông, ghế dây, ghế dựa, ghế ngồi, lớn có, nhỏ có, đủ thước, đủ dạng, rất khéo rất đẹp. Có sửa vợt máy, đồ đánh trái banh: giá rẻ hơn các tiệm khác. Xin liệt-vị đến chơi tôi vui lòng tiếp đãi.

Trần-Long Cẩn bạch

Xin ghé mắt

(Adresses utiles)

Hiệp Thanh
Rayon Tailleur-Bazar
Phú-Ương *Thủ-dầu-Một*

Kính cáo

Tôi chuyên rông nghề sửa các thứ cáo mốc mà nhứt là sửa tủ sắt thì tiếng nghề hơn. Cách tôi sửa đây không phải tháo cạy ra cũng khoan lỗ như thợ khác chỉ cần mẫn chữ mà mở thôi.

Tủ sắt hai cửa hiệu nào hoặc lộn chữ, mất của khóa hay là khóa liệt đều sửa đặng cả.

Lại tôi cũng có làm đủ các đồ sắt như cường nhà, cửa sắt, hàng rào sắt, vân vân...

Kính xin qui vị có cần dùng làm đồ sắt hoặc sửa tủ-sắt viết thơ cho tôi hay, hoặc đến tiệm tôi ở đường Kinh lấp số 95 mà thương nghị, công việc làm kỹ lưỡng, làm mau mà giá tính lại nhẹ.

ÂU-OC cẩn khải
95 Bd. Charner Saigon

Duy-Xuân ân-quán

Tại đầu cầu sắt Sadec

Có in đủ các thứ thơ, tuồng, truyện, sách bằng chữ Langsa và quốc ngữ. Có in sổ bộ, các thứ giấy tờ về việc mua bán, các danh thiếp, bao thơ, thiệp tang, thiệp mời đám cưới v. v...

Có bán đủ các thứ [illegible] viết, [illegible] thơ ngòi viết, [illegible] mực, [illegible] trường tiểu.

Mỗi món đều bán rẻ hơn các nhà in khác

Duy-Xuân ân quán
Kính mời

A. DENHOLM

N° 36-38. — Rue Lafiere — N° 36-38
SAIGON

THIỆN NGHỊ VỀ VIỆC RÁP MÁY XAY LÚA GẠO

Đã ráp hơn 2[illegible] cái nhà máy từ 10 tấn cho đến 500 tấn ở tại Đông-Pháp.

Cam kết chắc chắn về sự hao gạo xay ra đặng bao nhiêu và sự bền bỉ chạy tới của máy mác

[redacted]

MÁY XAY — ĐỒ PHỤ TÙNG — ĐỒ THAY THẾ — MÁY MÀI KIMMER — VÂN VÂN. — MÁY LÀM DẦU, LÀM ĐƯỜNG — MÔ-TƠ — NỒI SỐ DE — VÂN VÂN. — GIÁ PHẢI CHẲNG

BÁN RÔNG ĐỒ TỐT

Bazar PHAN-THÀNH-BIỆN

54 Rue Viénot

SALON DE COIFFURE
"A L'Aurore" Rue Sourain n° 33 Saigon

Kể từ ngày chúng tôi dời về đường Viénot đến nay [illegible] đã được một năm, [illegible] ơn đồng-bang huệ cố nên bán buôn tấn phát luôn luôn.

Tiệm chúng tôi trữ rông nang hóa thượng hạng, và hiện nay có đủ đồ ăn mặc như là, giày, vớ, nón, [illegible], [illegible] và đồ vật dụng như là đồng tạp dụng, đồng manchon (tốt đan sẵn nay là đang tựa), [illegible] đồ bureau, đồ chưng cất [illegible], đồng hồ, đồng hồ, [illegible], đồ porcelaine vân vân.....

[illegible]

Kính cáo
PHAN-THÀNH-BIỆN
Commerçant
54 Rue Viénot Saigon

Vinh-Thanh Grande bijouterie orfèvrerie centrale de Cholon

LÊ-VĂN-NGỦ

CHỦ TIỆM THỢ BẠC ANNAM
N° 310 rue des Marins et N° 44 Boulevard Tổng-đốc Phương

BÁN VÀNG CÓ BẢO LÃNH SỢ TỐT XẤU NGÀY SAU

Bổn hiệu có lãnh làm và bán đồ nữ trang đủ thứ theo kiểu kim thời tân chế nhiều kiểu theo tây, có môn nhẫn hột xoàn bảo kê tiệt tốt. Còn hột xoàn của qui Bà đem đến đặt làm món chi tùy ý, thì chánh tay chủ tiệm và thợ rông nghề nhẫn hột xoàn rất xảo thủ. Bởi vậy nội kinh thành Cholon và Saigon phần nhiều đều biết hai tiệm tôi đây làm ăn khéo nhứt và tốt nhứt nói tới cái nước vàng tây thì bổn hiệu chế rất sáng láng tốt khéo vô cùng giá cả có ý mắc một tí (mà cắt nên miếng). Bởi bổn hiệu chọn vàng thứ thiệt cao, công làm thì kêu thợ thiệt anh tài xảo thủ, xét kỹ thì có mắc mỏ gì đâu.

Lại có bán đồng đá cẩm thạch, nón nỉ, hàng lụa cùng các vật khác nhiều lắm rông là đồ bên Tây gởi qua coi đẹp lắm, ở ăn trầu đặt thợ Bắc gởi vô coi khéo cật kỹ, xin nhớt lại tiệm cái trước ở số 84 đường Tổng-đốc-Phương, nay dời lại cùng đường nầy số 44 tại bến xe hơi bộ hành đi lục tỉnh.

Ấy vậy xin mời qui Bà chưa biết, có dịp đi Cholon xin ghé lại tiệm xem thử một lần mới rõ lời nói là lời thật.

Kính cáo

Đầu máy hát....

Nhiều vị mua nhầm các hiệu máy, hát được có một thứ đĩa kim ngọc thạch không nên nay, gặp đĩa hát kim sắt thì hát không được vậy thì rất bất tiện. Bổn-hiệu có qua đầu máy để tra vào máy cũ, chẳng những hát đĩa kim ngọc sắt được mà thôi, mà hát đĩa kim ngọc thạch cũng được. Đầu máy nầy hiệu Perfectaphone, hát rất lớn tiếng. Có 2 thứ xin kể sau đây: N° 1 giá 4$00 N° 2 giá 5$00.

Có đầu hát kim ngọc thạch không 2$50, còn hát kim sắt không 5$50, một cái.

Bổn-hiệu đã có đĩa cải-lương hát kim sắt (Văn-lí-ban) rất hay, mà ưng ý nầy có ít quá, nên ai có mua máy hát Perfectaphone của bổn hiệu thì mới để nhớ lại ít đĩa, chớ không [illegible] ông

Đĩa tiếng mà hát: bán 21 ly bán 3$50, 27 ly bán 6$50, 31 ly 4$00, 3[illegible] ly 4$50, 37 ly 6$00, [illegible]

[illegible] đĩa [illegible] được [illegible] lắm hay. Mỗi đĩa [illegible] được và [illegible] và có [illegible] giá 0$50.

PHAN-QUAN
Saigon-Bazar 57 rue Catinat
Saigon

Dời chỗ khác

MAISON DU COTINAT khi trước ở đường Charner số 43 nay đã dời về đại-lộ Bonnard số 94. Có bán đủ thứ hàng bên Tây, như nón, giày, vớ, áo sơ-mi, đồ chưng dọn trong nhà, đồ Tết, đồ đi đám cưới rất đẹp.

Lúc nầy bạc lên cao, bổn hiệu định bán giá rẻ, xin đồng bang chiếu cố.

Chủ-nhơn: Phạm-văn-Hiến
kính mời

HÔTEL D'ANNAM

Nam-Việt khách-Lầu

N° 72 à 80 Boulevard Charner et Annexe N° 9 à 15, Rue Caraballi
Saigon

Phòng ngủ ở dưới đất cùng trên lầu, rộng mát, sạch sẽ lắm, rất cận tiện cho qui khách có việc đi Saigon cùng đi chơi.

HUỲNH-HUỆ-KỲ
chủ nhơn

Saigon Imprimerie du ĐÔNG-PHÁP THỜI-BÁO. TIRAGE : 5.000 ex Le Gérant NGUYỄN-KIM ĐỊNH.

NHỊ-THIÊN-DƯỜNG

ĐẠI DƯỢC PHÒNG

38, Rue de Canton, 38.—CHOLON

Dây thép nói số 658 — Đánh dây thép chữ đề : Nhị-Thiên-Đường, Cholon

CÓ BÁN CÁC THỨ THUỐC CAO, ĐƠN, HOÀN, TÁN, RẤT THẦN HIỆU NHƯ SAU NAY

PHỤ-QUẾ-BÁT-VỊ-HƯỜN

Phàm con người mà thấy hơi hòa bình thì ít hay sanh bịnh.

Bởi vậy cho nên phải dùng lục-vị là để nhuận thấy Phụ-quế là vật bổ hỏa mà điều bổ chơn dương.

Vì cái máy sanh huyết đều do nơi trong hỏa, ở trong hai trái thận một điểm chơn dương gọi là mạng môn, tức là chỗ tượng hỏa ở mà gìn giữ lấy mạng người ; cho nên người mà sanh yếu sống lâu, chết yếu, hoặc có thai cũng không đều do nơi mạng hỏa.

Thuốc nầy bổ bổ thận mạng chơn dương, giúp hỏa trợ tỳ, tiêu tiêng âm tà, thông trị chơn dương.

Những kẻ tinh huyết khô khan thường hay đau lưng mỏi cẳng, hoặc kém thấy mà sanh đàm rồi hóa cả chứng ho, hoặc nhức đầu xây xẩm, ù tai lùng bùng, chiêm bao di-tình, khô cổ ráo lưỡi, đau nhức răng, xanh xao vàng vọt, hoặc thân dưới ngứa ngấm sanh ra ghẻ chốc vân vân, các chứng thấy đều dùng được.

Mỗi lần uống bốn chỉ, uống với nước muối mãng mằng

Kị ăn cải trắng và những đồ lạnh lẽo ngưng trệ.

Chư tôn có mua thì hãy nhìn cái nhãn hiệu ông Phật mà mua chớ e Nhị-Thiên-Đường thì khỏi lầm đồ giả

Mỗi hộp giá là. . . . 0$35

ĐINH KHẤU LỮ TRUNG HOÀN

Thuốc hườn nầy chuyên trị nam phụ lão ấu, hàng trệ hỏa bất sanh, thổ dương hư khí nhược ; hay đau xóc hông, trọc trọc muốn mửa, tạng phủ bất điều ăn uống không tiêu : bịnh hậu khiếm bổ, mạng môn hỏa suy ; tỳ hư vị yếu, đau bụng la chảy ; ăn uống chẳng ngon, bình thể mỏi mệt ; ban đêm hay ho, ban ngày đàm nhiều ; hoặc ăn uống quá độ mà sanh bịnh trúng hàng ; hoặc ăn đồ lạnh lẽo cứng sít, ngưng trệ, rồi bất mửa ; hoặc cảm hàng tay chơn rung rẩy ; hoặc nguyên khí bất đều, tinh-thần suy kém, v. v.... thảy đều trị được.

Phải dùng nước gừng lãi mà uống với thuốc.

Nói tóm một lời là thuốc hườn nầy có tài ôn trung phò dương ; hễ uống nó được thường thì nguyên-khí điều hòa, tinh thần bội trương.

Bổn đường đã gần công tìm kiếm các thứ dược-liệu cho thiệt tốt thiệt hay phối hiệp lại mà chế ra thứ thuốc hườn nầy, thiệt là công hiệu như thần, bá phát bá trúng.

Chư tôn có mua thì xin phải nhìn cho kỹ cái nhãn hiệu ông PHẬT kẻo lầm đồ giả.

THANH-TÂM NGƯU-HOÀNG-HƯỜN

Thuốc nầy chủ trị nam phụ lão ấu, thình lình mê sảng đàm chận hoặc trúng phong trúng khí bất tỉnh nhơn sự, ngậm miệng cắn răng, con mắt lác lưng, tay chưn quíu rút, trúng thử phát nhiệt, ác khí xông nhâm phát cuồng, hay nhớt, giựt tay giựt chưn ; nhiều nhào ho hen, long đờm nhức đầu ; xây xẩm tối mắt, nhức nhối cả mình ; hoặc bị sơn phong chướng khí, đau thất ruột gan ; phong đàm ngăn trệ, khí huất chẳng thông ; thần hồn phách ám, nằm ngồi chẳng yên v. v... Nhứt thiết các chứng bịnh nguy cấp phải dùng thuốc nầy ; ấy là một thứ thuốc khởi tử hồi sanh, phá nguy cứu cấp, công hiệu như thần.

Hễ uống nó vào thì thanh tâm trừ đàm, đã thông cửu khiếu lại tiêu trừ các dịch tà khác an nhiên.

Chỉ như con nít mà bịnh kinh phong, cảm mạo phát nhiệt, sanh bịnh dạ-đề, khò khè ọc sữa, tích trệ đau bụng thảy đều dùng được.

Người lớn mỗi lần phải uống một hườn, như bịnh đau lâu phải uống gia bội ; uống với nước gừng.

Con nít phải uống nửa hườn, nấu lá bạc-hà lấy nước cho uống với thuốc, hoặc hòa với sữa mà cho uống, hoặc thoa nơi núm vú mà cho nó bú, hiệu nghiệm như thần.

Phương thuốc nầy từ được Tổ truyền đến nay, bổn đường hằng gia tâm nghiên cứu rồi chọn những thượng phẩm dược liệu tuân y theo phép chế ra mà làm hườn ; uống chứng nào hay chứng nầy.

Kị ăn cá và rau cỏ sống sít lạnh lẽo và cũng kị đồ bằng sắt.

Đờn-bà có thai chẳng nên dùng

GIÁ

Hộp gồm 4 hườn. .	1$00
» 2 » . .	0 50
Hộp cây 4 » . .	1 40
» 2 » . .	0 70

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG TIÊU THỰC-HOÀN

Chuyên trị như thiết các chứng bịnh thuộc về bao tử, ăn không tiêu, hoặc ăn đồ sanh lảnh rất nhiều, sanh ra bịnh no hơi, tích tụ, bần thần, đau bụng, lâu ngày làm cho thân thể ốm mòn yếu đuối, ăn uống không biết mùi. Uống thuốc nầy dẫn dẫn khai vị tấn thực, trở nên tinh - thần khoái sảng, khí huyết điều hòa, thật là một phương thuốc chỉ bửu có danh trong thiên hạ.

CÁCH DÙNG

Dùng với nước trà ;
Mỗi ngày uống 2 lần ;
Mỗi lần uống 2 hoàn ;
Uống trước bữa ăn 15 phút đồng hồ

Giá mỗi hộp 10 hườn là : 0$50

AN-THAI-HƯỜN

Thường người đàn bà có thai khí huyết suy yếu, không thể giúp dưỡng thai nhi, thì hay sanh ra bịnh ụa, nhợn, (ác-trở) chóng mặt, bần thần, nằm nhẹ thì làm ra chứng tiểu sản, lạc sản, ấy cũng bởi khí [illegible] vị khí chẳng hòa, làm cho thai nhi [illegible] phát sanh những chứng bịnh hiểm nghèo, thậm chí không phương điều trị.

Bổn Đường nghiên cứu ra hoàn thuốc an thai nầy, cứu những bịnh kì trước đó xưa nay rất nhiều. Vậy những người đàn bà có thai nên phòng bị khi mới có các chứng kể trên đây, cho khỏi lỗi đạo hòa sanh của trời đất, và dùng thuốc nầy trước khi có thai thì không lo đến chi bất trắc.

Cách dùng. — Mỗi lần uống 1 hoàn, sau khi 2 bữa ăn, uống với nước trà. Giá mỗi hộp 2 hườn là. . . 0$50

BẠCH TRƯỢC-CAO

Thuốc nầy để trị các chứng bịnh lậu ; hoặc đái gắt, lậu mủ, hoặc trắng, hoặc vàng, hoặc lậu kê, lậu huyết chảy ra dầm dề, cứ theo phép mà dùng thì hết lại trừ dặng các chứng bịnh độc.

Trị bạch đái hạ rất thần hiệu.— Kị thai.

CÁCH DÙNG

Mỗi ngày uống ba lần, mỗi lần nống chừng 1 muỗng uống cà-phê. Cử ăn đồ chiên xào, cay nồng nầy, rượu cũng không nên uống.

Mỗi hộp giá là. . . 0$50

Tiệm đóng xe

Sửa xe và bán đồ phụ tùng
đường Luro, môn bài 99 và 101
(Đất-hộ) Saigon
TRẦN-VĂN-HIỆP, chủ tiệm

Kính cùng Lục-châu quí khách đặng rõ : Tiệm tôi có đóng đủ kiểu xe như là xe mui, xe hai bánh, xe kiến, xe kéo, và cũng có bán các thứ xe cũ sửa lại chắc chắn : có bán đèn xe đủ kiểu, bánh xe cao-su bằng cây giá tị bên tây chở lại, cao-su đặt để thay trong bánh, kiến đen tây, đồ bắt kế xe chiếc và xe song mã bằng da tây, rất khéo và chắc, có bán yên cỏi, chuông đạp hai tiếng, bình đề thắp đèn khi đi theo xe. Sơn xe và sửa xe

Cũng xin quí khách có dịp đến Đất-Hộ xin ghé lại tiệm tôi một khi, trước coi công cuộc của tôi làm, sau có cần dùng món chi đa thiểu mua giúp làm ngời, thì tôi rất cám ơn hạ cố. Còn chư quí khách ở xa muốn gởi thơ hỏi thăm món chi cũng [illegible] cả tôi sẵn lòng nâu đáp.

Lời rao

Kính cùng Quí khách đặng rõ :

Bổn Hiệu chuyên khắc các thứ con dấu bằng đồng bằng cao su, bản đồng bản đá cẩm thạch đề mộ vân vân, chế tạo đủ các thứ nón cao-su theo kiểu kim thời cắt rất ngoạn mục, bán sỉ và bán lẻ, đã từng bán cho các tiệm ở Lục Tỉnh đều đặng quí khen.

Ngoài ra Bổn Hiệu lại có thợ làm các thứ trướng liễn đề mừng đám cưới đám tiệc, hay là đi điếu đám tang giá rẻ hơn tiệm các chủ và làm tốt hơn xin quí khách chiếu cố.

Trần duy-Bình
42 Bd Charner 42
Saigon

HÔTEL RESTAURANT

Đông - Pháp Lữ - quán

74 174, Rue d'Espagne Saigon

Phòng ngủ và bán cơm Annam, cất tường tiện cho quí khách phương xa đến Saigon, ở phòng và ăn uống luôn một cỡ.

Le Directeur,
NGUYỄN-KHÁNH-CHƠN

ĐÈN THẮP DẦU HỎI
(pétrole)

để treo trong nhà, trắng hát sân lủn, [illegible] thấp một măn-sông, có bôm hơi, sức sáng bằng 500 đèn bạch lạp. Có bán sỉ và bán lẻ tại tiệm :

Trần Quang Nghiêm
200, đường d'Espagne - SAIGON

Thiệt-nghiệp-xưởng

F. NAM

Đường Pellerin môn bài số 142-144,

SAIGON

Bổn hiệu chuyên việc tu bổ máy viết, tủ sắt đủ kiểu.

Rèn sắt bông và các thứ kim khí tốt huê lị.

Sửa súng và đủ các thứ khí giới.

CHUYÊN NGHỀ. — Mài dao lớn nhỏ, mài kéo, dao cạo, vân vân, dùng máy điện đổi mài thật bén. — *Soudure Autogène.*

Rèn các đồ phụ tùng theo kiểu vở sửa thường và đúng chữ.

RÈN GIƯỜNG SẮT.
VÀ ĐỒ DÙNG NGOÀI HUÊ-VIÊN
LÀM ĐỒ BẰNG SẮT

Cửa ngõ và rào sắt, cửa và rào sắt đủ kiểu để rào mả.

Làm kiểu huê-mỹ và kiểu thường. Ống khóa và chìa khóa thiệt chắc.

Có làm đồ thâu-lôi (paratonnerre), chế tạo và sửa máy móc xe-hơi, xe máy hơi.

Làm đồ gởi đi Lục-tỉnh.

Công việc làm kỹ lưỡng mà giá rẻ.

TÂN TÂN HIỆP THÀNH

Ở tại đường Vienot số 40, ngan chợ Saigon mới.
HUỲNH-VĂN-NHUNG, kế-nghiệp

Làm và bán đồ nử trang theo kiểu kiêm thời, làm đồ man mà lại khéo, lại có làm ống ăn trầu có chưng bằng đồng xi nikên (Nickelé) qui khách ở Lục-châu nếu cần dùng đồ làm tại tiệm tôi, xin viết thơ thương nghị.

Đồ làm rồi sẽ gởi lập tức Contre Remboursement, nghĩa là đem tiền đến đóng cho nhà thơ mà lấy đồ.

HUỲNH-VĂN-NHUNG cẩn-bạch

XƯỞNG THỢ MỘC CHẠM VÀ CẨN CỬA

M. Michel NGUYỄN-HIỆP-HÒA

SÁNG TẠO NĂM 1920.

Xưởng chánh tại LÁI-THIÊU (THUDAUMOT), Quai E. Outrey
Đường mé sông chợ đi ra

TIỆM NGÀNH CÓ THỬ ĐỦ MÓN.

1° Tại *Mỹ-tho* đường mé sông, nơi bến tàu và xe-hơi ; 2° Tại *Cần-thơ* đường mé sông, ngay cầu tàu của khách-trú ; 3° Tại *Trà-vinh* đường cái, ngay Tòa-bố ; 4° Tại *Bạch-giá* đường mé sông, nơi bến tàu.

Xưởng nầy có đóng sẵn đủ thứ bàn, ghế, tủ, văng, đều mang tuổi danh-mộc như : Trắc, Cẩm-lai và Gỗ mà chế tạo nhiều kiểu khéo lạ, [illegible] thiết là tinh-xảo, không hề giả-dối, lấy lâu danh tiếng, được chư quí vị bảo gia khen ngợi về sự kỹ-càng chắc chắn rất vừa lòng.

Kính mời qui khách đến xem chơi, hoặc mua hay là đặt thợ ở tại sẵn, lòng tiếp rước và hồi âm liền.

Mandat và dây thép thì đề : NGUYỄN-HIỆP-HÒA, Lái-thiêu

Tiểu-thuyết

MÚI GƯƠM HIỆP KHÁCH

Dịch-giả : NAM-KIỀU

HỒI THỨ 45

Gặp kim ông kết làm cháu-con

(Tiếp theo)

Nản-Loan nghe nói vừa lòng, bèn lưu Ngô-Hưng lại, rồi bàn với các anh em trong sơn trại đặng định ngày khởi hành, thì bỗng thấy lâu la vào bẩm rằng : phía ngoài thấy có một người ăn bận ra kiểu người kinh, nói rằng Mã-Tuấn sai đem thơ về. Nản-Loan vội vàng kêu vào, người ấy dưng bức thơ lên, Nản-Loan gở ra coi mới hay tin rằng Mã-trung-Lập vì mưu hành thích không thành nên đã trốn ra ngoài thành, hiện còn đương bị tầm nã, duy còn một điều lo sợ là không biết Liễu-Tự bây giờ bạt lạc nơi đâu ? Nản-Loan bèn trao bức thơ cho các anh em coi, rồi hậu thưởng cho người đem thơ và cho về, đoạn phái người đi các nơi để tìm kiếm Liễu-Tự, và đưa Phượng-Công cùng quyến thuộc về phủ Khai-phong yên ở.

Hôm sau, Nản-Loan sai giết trâu ngựa bò, khao thưởng cho các lâu la, rồi sửa soạn khí giới, chỉnh đốn quân mã, thay cờ hiệu khác, đem bọn Trần-Lôi Báo Cương Châu-Long Châu-Hổ Tào Song Vương-Thường và Phượng-Lâm Tôn Bội mọi người nhổ trại kéo quân đi, lại sai Tiêu-Báo Phàn-Xung cùng với Ngô - Hưng lãnh quân đi trước, trông chừng Đăng-châu tấn phát :

Một bữa kia, đã đến địa giới Đăng châu, Nản - Loan sai cắm trại đóng binh lại, rồi sai Ngô - Hưng vào báo cho Ngô Tướng biết.

Ngô - Tướng nghe tin mừng lắm, cùng với Thường, Liễu hai tướng ra ngoài dinh đón rước. Nản Loan đem chúng Tướng vào tới đại doanh trông thấy Ngô-Tướng, vội vàng sụp lạy, và dâng trình sổ tiền lương binh mã. Ngô-Tướng thăm hỏi kỹ càng, rồi cầm sổ điểm danh từng người một, trông thấy người nào cũng sức vóc mạnh mẻ khí thế hăng hái thì vui mừng không biết chừng nào, bèn sai mở tiệc khao thưởng ba quân.

Trong khi dự tiệc, Nản - Loan đem những chuyện xảy ra sau khi từ biệt thuật lại cho Ngô-Tướng nghe. Ngô-Tướng nói : cháu làm những việc như vậy, thiệt có phạm đến phép nước, vậy để chờ khi tiễu trừ giặc biển xong rồi, cậu sẽ tâu với Thánh-thượng mà lấy công chuộc tội cho cháu.

Nản Loan cúi đầu lạy tạ.

Đến buổi chiều tiệc tan, quân tướng ai về trại nấy, để nghe lịnh điều khiển khi ra trận.

Hãy nói về Liễu-Tự khi đã có người giúp cho lộ phí rồi, bèn tìm đến núi Thiết-cần, công trình kể cũng đã là khó nhọc, khi gần tới chơn núi, trông lên thấy bóng người vắng ngắt, trong bụng đã sanh nghi, khi lên tới đỉnh núi, thấy nhà cửa đã thiêu hủy cả, chỉ còn một đống tro tàn, và ngói gạch lộn xộn trước sau không có một người nào, Liễu - Tự bồi hồi không biết ra sao. Nguyên khi Nản - Loan kéo quân đi, thì mấy dãy dinh trại đã phóng hỏa đốt hết rồi, làm cho Liễu-Tự thấy thế vừa lo vừa sợ, không biết các anh em bây giờ xiêu lạc ở đâu ? Và tánh mạng ra sao ? Còn đương đứng dựa vào gốc cây nghĩ ngợi, thì trông thấy ở lưng sườn núi có mấy người tiều phu đương lom khom hái củi, Liễu-Tự chạy lại hỏi thăm, thì mấy người đó cũng chẳng biết ra sao. Liễu - Tự trong lòng sầu não ; cực chẳng đã phải tìm xuống núi, trong bụng thì đói, hai chơn thì mỏi, nhơn nghĩ không còn hi vọng gì nữa, chỉ còn một thác cho xong. Trông thấy trước mặt có một cái mồ bằng đá, dựng tấm bia đề bốn chữ : « kim thị chi mộ » Liễu - Tự bước vào vái lạy, rồi ngồi bẹp xuống đất, trong lòng chỉ còn tìm cách nào chết cho rồi, chớ sống cũng không còn mong mỏi gì nữa. Bèn đứng dậy cởi dây lưng, một đầu dây treo lên nhánh cây, một đầu dây trùng vào cổ, khóc òa lên mấy tiếng, rồi đút đầu vào, hai chơn đánh đu lần lần lìa khỏi đất, chỉ còn giây phút nữa tắt hơi, thì may bây giờ có một ông già cởi lừa đi qua vừa khi tới đó, bèn bước xuống buộc lừa vào gốc cây, rồi nói rằng : cha ! đã lâu không đến đây, bây giờ phải ghé chơi mới được ! Nói đoạn bước vô, bỗng trông thấy trên nhánh cây treo lủng lẳng một người, ông già hoảng hốt chạy lại, cởi dây đỡ Liễu - Tự xuống đất, kêu luôn mấy tiếng, Liễu-Tự mới lần lần tỉnh lại, chép miệng thở dài than rằng : khổ quá ! khổ quá !

Ông già hỏi : chẳng hay chàng trẻ tuổi kia có việc chi mà đến đây liều thân hoại thể làm vậy ? May sao có tôi qua đây cứu anh, chớ nếu không thì anh đã xong một kiếp rồi còn chi. Tôi coi anh mặt mũi sáng sủa, tất là không phải người hèn, vậy sao anh không rằng tu dưỡng để trở nên một người hữu dụng cho xã-hội sau nầy mà lại nỡ đành hủy cái thân của cha mẹ của nước nhà đi làm vậy ? Chẳng hay anh tên họ là gì ? Quê quán nơi đâu ? Nói cho tôi biết với.

Liễu-Tự còn nghĩ ngợi một lát, rồi mới đáp rằng : tôi họ Kim tên Tự, quê ở Giang Nam chỉ vì nhà nghèo quá, phải đến nhờ một người anh em giúp cho, không ngờ đi đến giữa đường bị cường đạo cướp mất cả tiền bạc và bóc lột cả quần áo, bây giờ không có tiền lộ phí về nhà, phải theo đọc đường xin ăn cho qua buổi, vừa đói vừa lạnh, nghĩ tủi thân thương phận, không muốn sống ở đời làm gì nữa, nên định liều một thác cho rồi. Nay may sao gặp được ông đem lòng thương mà cứu cho tôi sống lại, tôi rất đội ơn, song cái tình cảnh tôi như thế nầy, tôi cũng không muốn sống nữa, ông không cho tôi chết chỗ nầy thì tôi lại đi chỗ khác tôi chết mà thôi !

Nói đoạn đứng dậy vái tạ ông già, rồi toan chạy đi chỗ khác, ông già bèn nắm lại nói rằng : khoan đã ! anh muốn chạy đi đâu ? Hãy để cho tôi nói một câu chuyện đã.

(Còn nữa)